

जीर्णोद्धारं तद्योयाने तथा गृहनिवेशने ।
द्वाराभिवर्द्धने तद्वत् प्रासादेषु गृहेषु च ॥
वास्तूपशमनं कुर्यात् पूर्वमेव विचक्षणः ।
यकाश्रीतिपदं लेखं लेखकैर्वास्तुपिष्टकैः ।
होमस्त्रिमेखले कार्यः कुर्वे हस्तप्रमाणके ॥”
विश्वकर्मा ।

“खाताधिके भवेदोगी ह्रीने धेनुधनचयः ।
वक्रकुर्वे तु सन्तापो मरणं क्षिप्रमेखले ॥
मेखलारहिते श्रीको ह्यधिके वित्तसंचयः ।
भाय्याविनाशकं कुर्वे प्रोक्तं योन्या विना कृतम् ।
अपत्यध्वंसनं प्रोक्तं कुर्वे यत् कष्टवर्जितम् ॥”
वशिष्ठसंहितायाम् ।
“तस्मात् सन्धक परीक्ष्येवं कार्यं शुभवेदिकम् ।”
एवंविधकुण्डासम्भवे क्रियासारः ।
“कुण्डमेवंविधं न स्यात् स्थाण्डिलं वा समा-
अयेत् ॥”

मत्स्यपुराणम् ।
“यदेः कृष्णतिलैस्तद्वत् समिद्धिः क्षीरसम्भवेः ।
पालाशैः खादिरैरापामांगोदुम्बरसम्भवेः ॥
कुशदूर्वाभ्येवापि मधुसर्पिःसमन्वितैः ।
कार्यस्तु पञ्चभिर्विल्लैर्विल्लबौजैरथापि वा ।
होमान्ते भक्ष्यभोज्येषु वास्तुदेशे वलिं हरेत् ॥”
अत्र होमे मन्त्रानाह विष्णुधर्मोत्तरम् ।
“वास्तोष्यतेन मन्त्रेण यत्नेन गृहदेवताम् ॥”
वास्तोष्यतेन वास्तोष्यतिदेवतेन पञ्चमन्त्रेण ।
वलिद्वयश्च पायसं प्रागेव लिखितम् ॥ * ॥
ब्रह्मस्थाने ततः कुर्याद्वास्तुदेवस्य पूजन-
मिच्छादि । सुवर्णं वा वस्त्रयुगमाचार्याय निवे-
दयेत् । इत्यन्तमत्रापि बोध्यम् कल्पतरौ मत्स्य-
पुराणम् ।

“ततः सर्वोषधिक्षानं यजमानस्य कारयेत् ।
दिवाञ्च पूजयेद्भक्त्या ये चाप्ये गृहसमागताः ॥
एतद्वास्तूपशमनं कृत्वा कर्म समाचरेत् ।
प्रासादभवनोद्यानप्रारम्भे परिवर्तने ॥
पुरवेष्टप्रवेशेषु सर्वदोषापनुत्तये ।
इति वास्तूपशमनं कृत्वा रुच्येन वेष्टयेत् ॥”
इति मत्स्यपुराणे उपक्रमोपसंहारयोर्वास्तूप-
शमनत्वेनाभिधानात् वास्तूपशमनं कर्मणो
नामधेयं इति तेनेवोक्तेः सर्वदोषापनुत्तये
इति श्रुतेः वास्तुसर्वदोषापनोदनं फलं संकल्प्य
तु तदुक्तेः कार्यः । एतत् प्रारम्भप्रवेशान्य-
तरस्मिन्नवशं कर्तव्यम् । आवश्यकत्वे प्रमाणं
प्रागेवोक्तम् । इति श्रीरघुनन्दनभट्टाचार्यविर-
चितं वास्तुयागसंज्ञं समाप्तम् ॥

वास्तूकं, क्षौ, (वास्तु एव । वास्तु + स्वार्थे कन् ।)
वास्तूकशाकम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
(यथा, सुश्रुते । १ । १६ ।

“तदुल्लोयकजीवनीसुनिषक्तवास्तुकेः ॥”
वास्तुकी, क्षौ, चिह्नौशाकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
वास्तूकं, क्षौ, (वसन्ति गुण्या अनेति । वस +
ऊल्लूकादयश्चेति साधुः ।) शाकविशेषः । तैत्तिर्या
इति भाषा । तत्पर्यायः । वास्तू २ वास्तुकम् ३

वसुकम् ४ वस्तुकम् ५ हिलमोचिका ६ शाक-
राजः ७ राजशाकः ८ चक्रवर्ती ९ । अस्य
गुणाः । मधुरत्वम् । सुशैतलत्वम् । चारुत्वम् ।
मादनत्वम् । त्रिदोषनिवृत्तम् । रोचनत्वम् ।
ज्वरहरत्वम् । महाशर्षां नाशनत्वम् । मल-
मूत्रमुहिकारित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
अग्निच ।

“वास्तूकं वास्तुकश्च स्यात् चारपत्रश्च शाक-
राट् ।
तदेव तु दृढत्वञ्च रक्तं स्यान्नौडवास्तुकम् ॥
प्रायशो यवमध्ये स्यात् यावत् शाकमतः स्मृतम् ।
वास्तूकहितयं खादु चारं प्राक् कटुदितम् ॥
हीपनं पाचनं रक्तं जलु शुक्रवत्प्रदम् ।
सरं झीहासपितासलमिदोषत्रयापहम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

वास्तेयं, त्रि, वस्तिवत्सन्धि । वस्तुसम्बन्धि । वस्तु-
सम्बन्धि । वास्तुसम्बन्धि । वस्तिवत्सन्धिवास्तु-
शब्देभ्यः षोडशप्रत्ययेन निष्पन्नम् । (वस्तौ
भवम् । वस्ति + “इतिक्वचित्कलशिवस्यस्य हे-
ट्ठे ।” ४ । ३ । ५६ । इति ट्ठे । वस्ति-
भवम् । यथा, छान्दोग्योपनिषदि । ३ । १६ ।
२ ।

“तत् यत् रजतं सिंघं पृथिवी यत् सुवर्णं वा
सौर्येन्द्रराय ते पर्यन्ता यदुत्सं स मेघो नीहारो
यां धमनयस्ता नद्यो यदास्तेयमुदकं स सप्तद्रुः ॥”
वस्तिरिव । वस्ति + “वस्ते ट्ठे ।” ५ । ३ ।
१०१ । इति ट्ठे । वस्तिवत्प्रदम् । इति सिद्धान्त-
कौमुदी ।)

वास्तोष्यति, पुं, (वास्तोर्गृहहेतुश्च पतिरधि-
ष्ठाता । “वास्तोष्यतिगृहमेधाश्च च ।” इति
निपातनात् अनुक्त्वा । यदा, “वास्तुन्त-
रिचं तस्य पतिः पाता विशुक्तेन ।” इति
निघण्टुटीकायां देवराजयन्त्रा । ५ । ४ । ६ ।)
इन्द्रः । इत्यमरः ॥ (देवतामात्रम् । यथा,
भागवते । १० । ५० । ५३ ।

“वास्तोष्यतीनाश्च गृहेर्वलभीभिश्च निर्मितम् ।
चातुर्वर्ण्यजनाकीर्णं यदुदेवगृहोक्तवत् ॥”
“किञ्च नगरगृहादौ वास्तोष्यतीनां देवानाश्च
गृहेर्वलभीभिश्चन्द्रमालिकाभिश्च निर्मितम् ॥”
इति तद्वीकायां स्वामी । गृहपालयितरि, त्रि ।
यथा, ऋग्वेदे । ७ । ५४ । १ ।

“वास्तोष्यते प्रतिजानीह्यस्मान्
स्वावेशो अगमोवो भवानः ॥”
“हे वास्तोष्यते गृहस्य पालयितर्देवं त्वं अस्मान्
त्वदीयान् स्तोत्रुनि प्रतिजानीहि ।” इति
तद्वाक्ये सायणः ।)

वास्त्रः, पुं, (वस्त्रेण परिहृते रथः । वस्त्र + “परि-
हृते रथः ।” ४ । २ । १० । इति अण् ।)
वस्त्रावृतरथः । इत्यमरः । २ । ८ । ५४ ॥ त्रि,
वस्त्रसम्बन्धी ॥

वास्त्रः, त्रि, वारि तिष्ठति यः । वारश्चन्द्रपूर्व-
स्थाघातोर्द्विप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

वास्त्रः, पुं, उष्ण । लोहम् । इति केचित् ॥ गृह्य-
मध्य इति साधुपाठः ॥

वास्त्रेयः, पुं, नागकिंशरः । इति रत्नमाला ॥

वाह, ऋ ङ यङ् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
आत्म०-अक०-सिट् ।) ऋ, अववाहत् । ङ,
वाहते । ववाह रक्तं पुरुषास्ततो जाताः सह-
स्रशः इत्यादि सिद्ध्यर्थमौष्ठादिश्च वहधातुं
मन्यते वर्णदेशशरणादेवौ । वस्तुतस्तु बहुवाद्य-
सम्मतत्वादेवौष्ठादिरनेनोपेक्षितः ववाहेति
चण्वीप्रयोगस्य तु वाह ऋ ङ यङ् इत्यस्मात्
गणकतानिबलत्वात् परस्मैपदसिद्धिः अनेकार्थ-
त्वात् सुखावेत्यर्थः । अथवा वव इत्याह इत्येव
व्याख्यानम् । इति दुर्गादासः ॥

वाहः, पुं, (उच्छतेऽनेनेति । वह + करणे घञ् ।)
घोटकः । (यथा, अध्यात्मरामायणे । २ । ५ । ५६ ।
“इत्याज्ञप्तः सुमन्त्रोऽपि रथं वाहैरयोजयत् ॥”)

परिमाणविशेषः । इत्यमरः ॥ यथाहुः ।
“फलं प्रकुञ्चकं सृष्टिः कुड्वस्तुचतुष्टयम् ।
चत्वारः कुड्वाः प्रस्थश्चतुःप्रस्थमथाष्टकम् ॥
अष्टाष्टको भवेत् द्रोणो द्विद्रोणः स्वर्प उच्यते ।
सार्हस्वर्पो भवेत् खारी द्वे खार्यौ गोशुयदाहता ।
तामेव भारं जानीयात् वाहो भारचतुष्टयम् ॥”
इति भरतः ॥

चतुर्दशभेदात् संख्यान्यथात्वम् । तथा च ।
“चतुराष्टको द्रोणः षोडशद्रोणा खारी ।
विंशतिद्रोणः कुम्भः दशकुम्भो वाहः । इति
स्वामी ॥ * ॥ भुजः । दृषः । वायुः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (प्रवाहः । यथा, कथासरित्-
सागरे । ६३ । ८१ ।

“यन्नाचिराण्यधुमादिमार्गाविव समागतौ ।
गङ्गायमुनयोर्वाहौ भातः सुगतये वृणाम् ॥”
वाहनम् । यथा, तत्रैव । ६२ । १५७ ।

“तच्छ्रुत्वा तत्र भेकानां राजा वाहसमुत्सुकः ।
जलादुत्तीर्य तत्पृष्ठमारोहत् गतभीर्मुदा ॥”

वाहकः, त्रि, (वहतीति । वह + क्तुन् ।) वहन-
कर्त्ता । वहति यः । इत्यर्थे षष्कप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
(यथा, भागवते । १० । १८ । २१ ।

“आचैर्विभिधाः क्रौडा वाहवाहकश्चण्डाः ।
यन्मारोहन्ति जेतारो वहन्ति च पराजिताः ॥”

वाहद्वयम्, [त्] पुं, (वाहानां घोटकानां द्विवत्
शत्रुः ।) महिनः । इत्यमरः ॥

वाहनं, क्षौ, (वहत्यनेनेति । वह + करणे क्त्वाट् ।
“वाहनमाहितात् ।” ८ । ४ । ८ । इत्यत्र
“वहतेऽङ्गि टि हङि र्हि च सञ्ज्ञे निपातनात् ।”
इति भट्टोजिदीक्षितोक्ता निपातनात् वङिः ।)

इत्यम्बरधरोणादिः । तत्पर्यायः । यानम् २
युगम् ३ पत्रम् ४ धोरणम् ५ । इत्यमरः ।
२ । ८ । ५८ ॥ * ॥ (यथा, रघुः । ११ । १० ।

“पूर्ववृत्तकथितैः पुराविदः
सातुजः पिष्टसखस्य राघवः ।
उत्तमान इव वाहनोचितः
पादचारमपि न अभिवयत् ॥”)